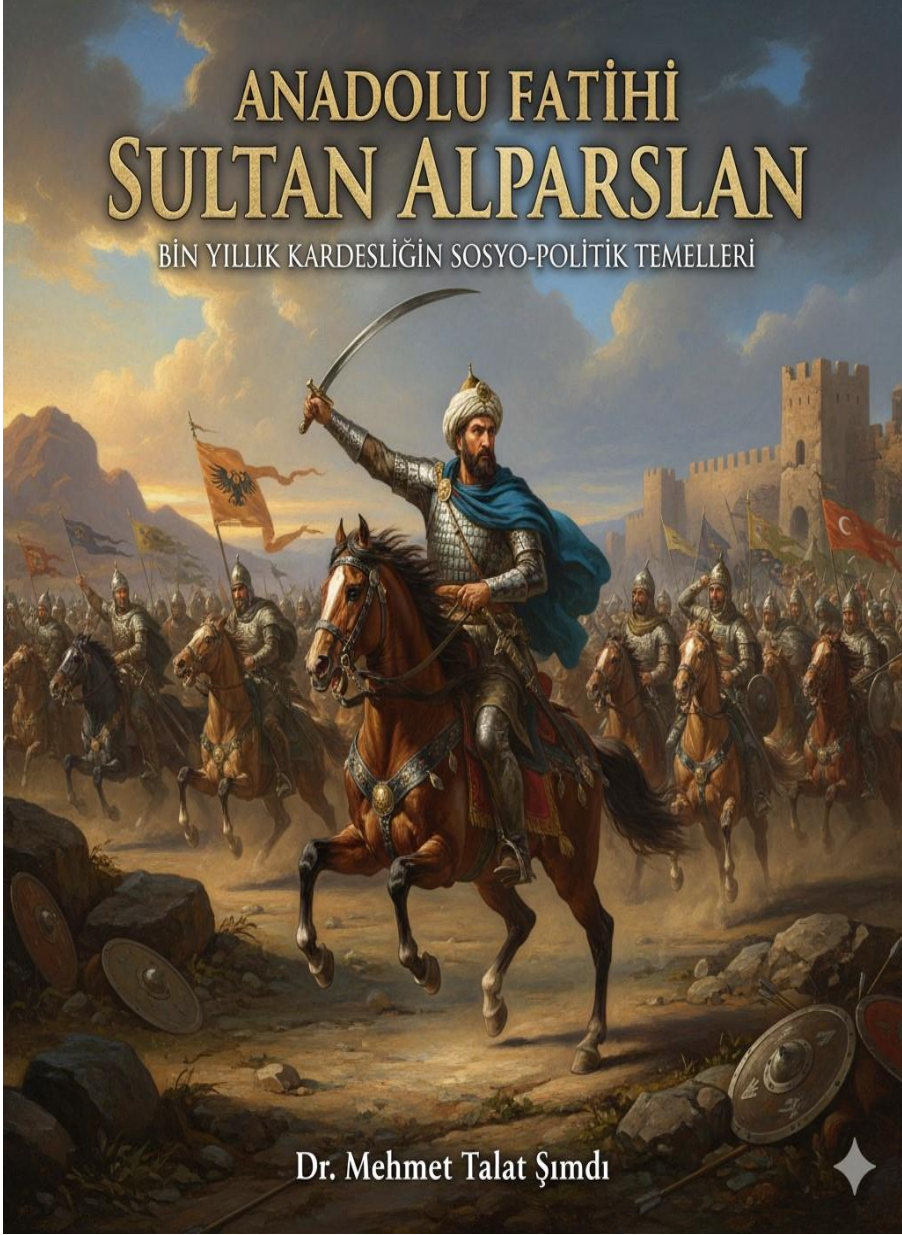

BİN YILLIK KARDEŞLİĞİN SOSYO- POLİTİK TEMELLERİ

Dr. Mehmet Talat Şimdi

2026

BİN YILLIK KARDEŞLİĞİN SOSYO-POLİTİK TEMELLERİ

Dr. Mehmet Talat Şimdi

DİJİTAL YAYIN

Bu kitabın yayın hakları Dr. Mehmet Talat Şimdi'ye aittir.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında müellifin yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Bu kitabı sevgili eşim Hayrunnisa Şimdi'ye

Oğullarım Ömer Fatih Şimdi ve Bekir Yavuz Şimdi'ye

Gelinlerim Arzu Şimdi ve Nazlı Şimdi'ye

**Torunlarım Elif Şimdi, Eren Şimdi, Batu Şimdi ve İyila
Şimdi 'ye adıyorum...**

2026

ÖN SÖZ

BİN YILLIK KARDEŞLİĞİN SOSYO-POLİTİK TEMELLERİ

Anadolu coğrafyası, insanlık tarihinin sadece tanığı değil, aynı zamanda en büyük medeniyet harmanlarının merkezidir. Bu toprakların hafızası, M.Ö. Orta Asya (Türkistan) içlerinden kopup gelen Sümerlerden Sakalara; Selçuklulardan Karakoyunlulara, Akkoyunlulara, Safevilere, Osmanlılara ve nihayet Türkiye Cumhuriyeti'ne uzanan devasa bir Türk devlet geleneğiyle yoğrulmuştur.

Türk Hoşgörüsü ve Etnik Muhafaza

Türklerin bu topraklardaki bin yıllık egemenliği, sadece askeri bir başarı değil, özünde yüksek bir **"yaşatıcı irade"** barındıran medeniyet tasavvurudur. Bugün Anadolu ve çevresinde Kürt, Arap, Süryani, Ermeni ve diğer pek çok etnik grubun kendi dillerini, dinlerini ve varlıklarını özgürce sürdürebiliyor olmaları, Türk devlet geleneğinin sunduğu emsalsiz hoşgörünün bir sonucudur. Türk, yönettiği tebaayı asimile etmeyi değil, adalet dairesinde bir arada yaşatmayı esas almıştır.

Emperyalizm ile Mukayese: Dil ve Kimlik Tahribatı

Bu durum, modern dünyanın "medenî" olarak nitelendirdiği emperyalist güçlerin yönetim anlayışıyla taban tabana zıttır. Batılı sömürgeci güçler; Fas, Tunus, Cezayir ve Libya gibi bölgelerde hüküm sürdükleri çok kısa süreler içerisinde, yerli dilleri ve kültürleri tasfiye ederek kendi lisanlarını ve kimliklerini zorla hakim kılmışlardır. Oysa Türkler, yüzyıllarca hükmettikleri coğrafyalarda hiçbir halkın diline ve kimliğine müdahale etmemiş; aksine barış iklimini tesis etmiştir.

Kavramsal Tuzaklar ve "Mezopotamya" Örneği

Bugün karşı karşıya olduğumuz en büyük tehlikelerden biri, tarihsel kavramların güncel ayrılıkçı emellere alet edilmesidir. Örneğin, Büyük İskender'in lisanı olan Makedoncada "iki nehir arası" anlamına gelen **"Mezopotamya"** terimi, bugün bölgedeki ayrılıkçı odaklar tarafından yapay bir aidiyet ve siyasi bir kimlik oluşturma çabasıyla kullanılmaktadır. Kendi köklerinden kopuk, dışarıdan ithal bu tür kavramlarla bin yıllık kardeşlik dokusu zedelenmeye çalışılmaktadır.

Dr. Mehmet Talat Şimdi

GİRİŞ

NEDEN TARİHSEL HAKİKAT?

1.Tarihsel Manipölasyonun Terörle Organik Bağı

Terör, sadece fiziksel şiddetle değil, "kimlik şiddeti" ile de beslenir. Bir topluluğu ana gövdeden koparmanın ilk adımı, ona sahte bir geçmiş inşa etmektir.

1. **İdeolojik Zemin:** Terör örgütleri ve onların siyasi uzantıları, gerçek dışı bir "mağduriyet" ve "kadim ortaklık" hikâyesi yaratmak için tarihi bir laboratuvar gibi kullanmaktadır.
2. **Hafıza Kırımı: Bereketli Hilalin (Mezopotamya)'**kadim halklarını (Medler, Gutiler vb.) zorlama yorumlarla günümüz etnik yapılarına bağlamak, bölge insanını kendi öz kökü olan ve yüzyıllara dayanan birliktelikle artık bir damarda akan kan haline geldiği bu büyük aileden koparmaya çalışması beyhude bir çaba olduğu tarih gösterecektir.
3. **Sonuç:** Tarihsel hakikatlerin karartılması, terörün ihtiyaç duyduğu "ayrılıkçı bilinci" diri tutar. Bu nedenle Anadolu Türkoloji'sinin güçlendirilmesi, bir milli güvenlik meselesidir.

I. İÇİNDEKİLER

Giriş: Neden Tarihsel Hakikat?

- Tarihsel manipölasyonun terörle olan organik bağı.

1. Bölüm: Jeopolitik Bir Mühendislik Olarak Kürdoloji

- St. Petersburg'dan günümüze: Batılı ve Rus yazarların kimlik inşası.
- Şark Meselesi ve "Böl-Yönet" taktiğinin tarihsel gelişimi.

2. Bölüm: Arkeolojik ve Epigrafik Sessizlik

- Mezar taşları ve kitabeler ne anlatıyor?
- Sümer, Asur ve Roma kayıtlarında Kürt kimliği neden yok?
- Cemşid Bender ve "Uydurulmuş Tarih" eleştirisi.

3. Bölüm: Bir Türkmen Destanı: Eyyubiler ve Selçuklular

- Selahaddin Eyyubi'nin tartışmasız şeceresi ve Türkçe isim analizi.
- Zengiler ve Artukluların bölgeye vurduğu mühür.

4. Bölüm: Sosyolojik Gerçek: "Türkman Ekradı"

- Dil değişiminin (Kürtleşme) arkasındaki sebepler.
- Karakeçili, Döğer ve Avşar boylarının bölgedeki demografik izleri.

5. Bölüm: Coğrafyanın Tapusu: Yer Adları (Toponimi)

- Hakkari'den Bingöl'e Türkmen mührü.
- Tahrir defterlerindeki orijinal köy isimleri.

6.Bölüm-Hoşgörü ve Kültürel Zenginliğin Sonsuz Kaynağı Mardin

7.Bölüm: Terörsüz Türkiye için Anayasa Değişikliği ve Geçmişten Ders Çıkarmak

8.Bölüm Milli Şuur Manifestosu: Anadolu'nun Ebedi Birliği

Bölüm 8-Milli Şuur Manifestosu: Anadolu'nun Ebedi Birliği

Sonuç ve Vizyon: Terörsüz Türkiye'nin Tarihsel Vizyonu

- Ortak vatan, ortak kader, gerçek tarih.

BÖLÜM 1

1-JEOPOLİTİK BİR MÜHENDİSLİK OLARAK KÜRDOLOJİ

Bu bölüm, "Kürt" kimliği üzerine yapılan çalışmaların masum birer akademik merak değil, Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalamak ve Anadolu'da bir " tampon bölge" oluşturmak amacıyla yürütülen sistemli bir mühendislik faaliyeti olduğunu belgeleriyle ortaya koymaktadır.

1.1. St. Petersburg'dan Günümüze: Batılı ve Rus Yazarların Kimlik İnşası

Kürdoloji çalışmalarının temeli, ilginç bir şekilde Kürtlerin yaşadığı coğrafyadan binlerce kilometre uzakta, Rus Çarlığı'nın başkenti St. Petersburg'da atılmıştır. Bu durum, projenin "yerli ve milli" değil, tamamen "dış kaynaklı" olduğunun en büyük kanıtıdır.

- **Rus Akademisi ve Jaba Faktörü:** 1860'ta Rusya'nın Erzurum Konsolosu Auguste Jaba aracılığıyla başlatılan derlemeler, bölgedeki aşiret dillerini yapay bir standartla birleştirip "milli bir dil" yaratma çabasının ilk adımıdır.
- **Minorsky ve Nikitin'in Rolü:** Rus şarkiyatçılar Minorsky ve Nikitin, hiçbir genetik veya arkeolojik kanıt sunmadan Kürtleri "Medlerin varisleri" ilan ederek onlara sahte bir "devlet kurucu ata" icat etmişlerdir. Amaç, bölge halkını asırlardır parçası oldukları Türk-İslam gövdesinden koparacak bir tarih bilinci aşılamaaktır.
- **Laboratuvar Ürünü Bir Kimlik:** Batılı yazarlar, bölgedeki yerel lehçeleri (Kurmançça, Zazaca vb.) tek bir potada eriterek siyasi bir "Kürt Milleti" kurgusu yaparken, aynı bölgedeki Türkmen varlığını (Döğer, Bayat, Beğdili gibi boyları) kasten görmezden gelmişlerdir.

1.2. Şark Meselesi ve "Böl-Yönet" Taktiğinin Tarihsel Gelişimi

Kürdoloji çalışmaları, Avrupa devletlerinin 19. yüzyıldaki en büyük dış politika ajandası olan *****Şark Meselesi*****'nin (Osmanlı'nın tasfiyesi) vazgeçilmez bir parçasıdır.

Parçalama Stratejisinin Aşamaları:

1. **Dinsel ve Etnik Ayırıştırma:** İngiliz ve Rus istihbaratı, önce Ermenileri "Hristiyan kardeşliği" üzerinden isyan ettirmiş; bunda başarısız olunca, Müslüman ama farklı dilleri konuşan Türkmen aşiretlerini "etnik farklılık" yalanıyla hedef seçmişlerdir.
2. **Aşiretten Ulusa Zorlama:** Tarih boyunca "devletine bağlı aşiretler" olarak yaşayan gruplar, Batılı misyonerlerin ve konsolosların telkinleriyle "kendi devletini kurma" hayaline sürüklenmiştir. Bu, İngilizlerin "Böl ve Yönet" (Divide and Rule) taktığının en tipik örneğidir.
3. **Tarihsel Kopuş:** Bölge insanına, bin yıldır birlikte yaşadıkları ve kaynaştıkları Türklerden "farklı ve üstün" oldukları masalı anlatılarak, toplumsal barışın temeli sarsılmıştır.

Günümüzdeki Yansıması: "Büyük Ortadoğu Projesi"

Bugün Batılı vakıflar ve üniversiteler tarafından finanse edilen "modern Kürdoloji" çalışmaları, 19. yüzyıldaki Şark Meselesinin güncellenmiş halidir. Sahte tarih tezleri üzerinden geliştirilen "kurucu ortaklık" talepleri, aslında Türkiye'yi içten zayıflatma ve bölgeyi kontrol edilebilir küçük parçalara ayırma operasyonudur.

Sonuç: Tarihsel Hakikat Bir Milli Savunmadır

"Kürdoloji" adı altında sunulan bu jeopolitik mühendislik ürünü tezler, sadece tarihçilerin konusu değildir; bu, Türkiye Cumhuriyeti'nin beka meselesidir. Anadolu Türkolojisi'ni güçlendirmek, bu sahte tarih kurgusuna karşı hakikatin kalkanını kuşanmaktır.

BÖLÜM 2

2-ARKEOLOJİK VE EPİGRAFİK SESSİZLİK

Bir halkın tarihsel varlığı; geride bıraktığı yazılı belgeler, diktiği anıtlar ve inşa ettiği şehirlerle kanıtlanır. Bu bölümde, Bereketli Hilal (Mezopotamya) ve Anadolu'nun dilsiz tanıkları olan arkeolojik bulguların, uydurulan sahte tezlere karşı neden sustuğunu ve hakikatin ne olduğunu inceleyeceğiz.

2.1. Mezar Taşları ve Kitabeler Ne Anlatıyor?

Arkeoloji ve epigrafi (yazıt bilimi), tarihin en sağlam çekidir. Bir bölgede binlerce yıl yaşadığı iddia edilen bir medeniyetin, toprağın altında ve üstünde kendine has bir mühür bırakması gerekir.

1. **Türkmen Mührü Olarak Koç-Koyun Heykelleri:** Doğu Anadolu'nun her köşesinde rastlanan koç ve koyun figürlü mezar taşları, Orta Asya'dan Balkanlar'a kadar uzanan kadim Türk defin kültürünün (kurgan geleneği) bir devamıdır. Karakoyunlu ve Akkoyunlu Türkmen devletlerinin mirası olan bu taşlar, bölgenin tapusunun kimde olduğunu gösterir.
2. **Kürtçe Kitabe Yokluğu:** Binlerce yıllık olduğu iddia edilen "Kürt medeniyetinden günümüze ulaşmış, Kürtçe lehçeleriyle yazılmış tek bir anıtsal kitabe, saray girişi veya mabet yazıtı bulunmamaktadır. Bölgedeki tüm eski yazıtlar; ya Sümer, Akat ve Asur dillerindedir ya da Selçuklu ve Osmanlı döneminin estetik Türk-İslam sanatını yansıtan Arapça/Türkçe kitabelerdir.
3. **Mimarideki Ortak Estetik:** Ahlat, Bitlis veya Mardin'deki mimari yapılar incelendiğinde; taş işçiliğinden kubbe yapısına kadar her detay, Orta Asya ve Selçuklu mimarisinin Anadolu ile harmanlanmış bir sonucudur.

2.2. Sümer, Asur ve Roma Kayıtlarında Kürt Kimliği Neden Yok?

Tarihin en detaylı kayıt tutan medeniyetleri olan Sümerler, Asurlar ve Romalılar; en küçük boylardan, paralı asker gruplarına kadar her topluluğu not etmişlerdir. Ancak bu kayıtların hiçbirinde bağımsız bir "Kürt milleti" veya "Kürt devleti" tanımına rastlanmaz.

1. **Kavramsal Zorlamalar:** Modern Kürt tarihçileri, Sümer tabletlerindeki "Kur", "Karda" veya "Guti" gibi kelimeleri zorlama birer fonetik benzerlik kurarak Kürt kimliğine mal etmeye çalışırlar. Oysa bilimsel Sümeroloji, bu kelimelerin coğrafi yönleri (dağlık yer) veya farklı etnik yapıları (Turani gruplar) temsil ettiğini kanıtlamıştır.
2. **Asur Kayıtları ve "Kardu" Meselesi:** Asur kaynaklarında geçen "Kardu" veya "Kardaka" ifadeleri, bir milletin adından ziyade, dağlık bölgede yaşayan "savaşçı/dağlı topluluklar" için kullanılan genel bir sıfattır. Bu toplulukların bugünkü Kürt kimliğiyle kültürel veya dilsel bir devamlılığına dair hiçbir bilimsel veri yoktur.
3. **Hristiyanlık ve Kilise Kaydı:** Roma ve Bizans döneminde Anadolu'daki en küçük toplulukların bile kendi kiliseleri (Süryani, Ermeni, Keldani vb.) ve dinsel literatürleri varken; neden bir "Kürt Kilisesi" veya Kürtçe yazılmış bir İncil nüshası tarihte yer almamıştır? Bu sessizlik, o dönemde böyle bir etnik bilincin var olmadığına en somut kanıtıdır.

2.3. Cemşid Bender ve "Uydurulmuş Tarih" Eleştirisi

Türkiye'de modern Kürt tarih yazımının öncüsü sayılan Cemşid Bender'in tezleri, bilimsel birer çalışma olmaktan ziyade "politik birer kurgu" niteliğindedir.

1. **Tekerlekten Tarıma: İmkânsız İddialar:** Bender, tekerleğin icadından tarımın başlangıcına kadar insanlık

tarihinin tüm büyük buluşlarını Kürtlere mal ederek, bilimi gülünç duruma düşürmüştür. Bir halkın tarihini yüceltmek için başvurulan bu "hiper-milliyetçi" yöntem, aslında o halkın gerçek tarihine de zarar vermektedir.

2. **Kaynak Göstermeden Tarih Yazmak:** Bender'in eserleri incelendiğinde; kaynaklarının ya taraflı Batılı seyyahların hatıratları ya da kendi hayal gücüyle yaptığı dilsel yakıştırmalar olduğu görülür. Arkeolojik kazı sonuçları ve objektif kroniklerle bu tezlerin çoğu çürütülmüştür.
3. **Kürtleşen Türkmenleri Gizlemek:** Bender ve ekibi, bölgedeki Türkmen aşiretlerinin (Karakeçili vb.) varlığını örtbas etmek için bu aşiretlerin "aslında Kürt olduğunu ama asimile edildiklerini" iddia ederler. Oysa Osmanlı arşivleri, bu boyların Horasan'dan geliş yollarını ve şecerelerini tek tek belgelemektedir.

Sonuç: Toprak Yalan Söylemez

Tarih, kâğıt üzerinde uydurulabilir ancak toprağın derinliklerindeki mezar taşları ve kitabeler yalan söylemez. Arkeolojik ve epigrafik sessizlik, aslında Anadolu'nun binlerce yıldır bir Türk yurdu olduğunu ve "Kürt" isminin sonradan politik amaçlarla bir üst kimlik olarak inşa edildiğini kanıtlamaktadır.

BÖLÜM 3

3. BİR TÜRKMEN DESTANI: EYYUBİLER VE SELÇUKLULAR

Bu bölüm, Ortadoğu ve Anadolu tarihinin en büyük kahramanlık destanlarının hangi etnik ve kültürel kök üzerinde yükseldiğini incelemektedir. Modern Kürt tarih tezlerinin en büyük "siyasi sermayesi" haline getirilmeye çalışılan Eyyubiler ve bölgeyi vatan kılan Türk atabeyliklerinin gerçek kimliği, belgelerin ışığında analiz edilecektir.

3.1. Selahaddin Eyyubi'nin Tartışmasız Şeceresi ve Türkçe İsim Analizi

Selahaddin Eyyubi, İslam dünyasının ortak kahramanıdır. Ancak onun etnik kimliği üzerinden yürütülen tartışmalar, bilimsel verilerden ziyade siyasi ihtiyaçlara hizmet etmektedir. Bir hanedanın kimliğini belirleyen en temel veri; kullandıkları dil, bağlı oldukları siyasi gelenek ve çocuklarına verdikleri isimlerdir.

- **Onomastik Kanıt (İsim Analizi):** Selahaddin'in babası Necmeddin Eyyub ve amcası Şirkuh (Farsça "Dağ Aslanı"), Selçuklu devlet hiyerarşisinde görev yapan komutanlardır. Ancak Selahaddin'in en yakın aile çevresindeki isimler, hanedanın kültürel aidiyetini tartışmaya kapalı şekilde ortaya koyar.
- **Kardeş İsimleri:** Selahaddin'in kardeşlerinin isimleri **Turanşah** (Turan'ın Şahı), **Tuğtekin**, **Böri** (Kurt) ve **Şehenşah**'tır. Bir "Kürt" milliyetçiliği iddiasında bulunanların, bu hanedanın neden çocuklarına özbeöz Türkçe ve Turani mefkûreyi temsil eden isimler verdiğini açıklama şansı yoktur.
- **Şecere ve Dayı Faktörü:** Selahaddin'in dayısının adı **Şihabeddin Mahmud bin Tüküş**'tür. "Tüküş" ismi, tarihte

sadece Türk hakanları ve komutanları tarafından kullanılan karakteristik bir isimdir.

- **Askeri Yapı:** Eyyubi ordusunun vurucu gücü, "Asker-i Halqa" denilen ve tamamen Kıpçak ile Oğuz Türklerinden oluşan elit birliklerdir. Devletin idari yapısı, askeri teşkilatı ve hukuk sistemi tamamen Büyük Selçuklu ve Zengi atabeyliklerinin (Türk-İslam geleneği) bir devamıdır.

3.2. Zengiler ve Artukluların Bölgeye Vurduğu Mühür

Anadolu'nun güney ve doğusunun "Kürdistan" değil, bir "Türkmen Yurdu" olduğunun en büyük kanıtı, 11. ve 12. yüzyıllarda bölgeyi imar eden atabeyliklerdir.

1. **Zengiler: Kuzey Irak ve Suriye'nin Mimarları:** Musul ve Halep merkezli hüküm süren İmadeddin Zengi ve oğlu Nureddin Zengi, bölgeyi Haçlılara karşı savunan ilk büyük Türk kalkanıdır. Eyyubiler, bu Türk devletinin bir kolu ve sadık komutanları olarak tarih sahnesine çıkmışlardır.
2. **Artuklular: Diyarbakır ve Mardin'in Tapusu:** Bugün Diyarbakır Surlarındaki çift başlı kartal kabartmaları ve Mardin'deki anıtsal medreseler Artuklu Türkmenlerine aittir. Hasankeyf'ten Harput'a kadar bölgenin her taşında "Döğər", "Afşar" ve "Kayı" boylarının damgası vardır. Bölgede 305 yıl hüküm sürmüştür.
3. **Mimari Dil:** Bölgedeki cami, köprü ve kervansaray mimarisi; Orta Asya'daki Karahanlı ve Gazneli üslubunun Anadolu'ya taşınmış halidir. Bu eserler üzerinde tek bir "Kürtçe" kitabe bulunmazken, her köşe başında Selçuklu sülüsü ve Türk damgaları (tamgaları) göze çarpmaktadır.
4. **Siyasi Ortaklık:** Selçuklular bölgeye geldiğinde, bölgedeki aşiret yapıları devletin "Türkmen" karakterini benimseyerek onunla bütünleşmişlerdir. Bugün "etnik kopuş" iddiasında bulunanların aksine, o dönemde bölgedeki halkın tek bir ülküsü vardı: Türk-İslam sancağı altında Haçlılara ve Batı istilasına karşı durmak.

Tarihsel Mirasın Reddi İmkânsızdır

Selahaddin Eyyubi ve atabeylikler dönemi, bir "Kürt Devleti" arayışına zemin değil, aksine Anadolu ve Ortadoğu'nun nasıl bir Türk vatani haline geldiğine dair sarsılmaz bir delildir. Kardeşine "Turanşah" ismini veren bir serdarın mirasını, Türk düşmanlığı üzerine kurulu sahte tarih tezlerine alet etmek, hem Selahaddin'in aziz ruhuna hem de tarihin hakikatine bir hıyanettir.

BÖLÜM 4

4-SOSYOLOJİK GERÇEK: "TÜRKMAN EKRADI"

Bu bölüm, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'daki nüfus yapısının geçirdiği dilsel dönüşümü ve bugün "etnik kopuş" olarak sunulan durumun aslında sosyolojik bir "dil kayması" olduğunu belgeleriyle incelemektedir. Osmanlı arşivlerinde sıkça rastlanan "**Türkman Ekradı**" (Kürtleşmiş Türkmenler) kavramı, bölge sosyolojisinin kilit taşıdır.

4.1. Dil Değişiminin (Kürtleşme) Arkasındaki Sebepler

Bir topluluğun ana dilini değiştirmesi, onun etnik kökenini değiştirmez. Anadolu'nun bu bölgesinde yaşanan Kürtleşme süreci, tamamen coğrafi, ekonomik ve idari zorunlulukların bir sonucudur.

1. **Coğrafi İzolasyon ve Dağ Sosyolojisi:** Orta Asya'dan gelen Türkmen boylarının bir kısmı ovalarda kalarak Türkçe kimliğini korurken, hayvancılıkla uğraşan ve yüksek rakımlı bölgelere çıkan boylar, bölgedeki yerel aşiretlerle temas kurmuştur. İzole olan azınlık, çoğunluk içerisinde veya baskın ticaret dilinin (Kurmançça) hakim olduğu alanlarda zamanla dil değişimine uğramıştır.
2. **İnanç Birliği ve Sünnilik:** Yavuz Sultan Selim döneminden itibaren bölgeye yerleştirilen Sünni Türkmen boyları, Şah İsmail'in temsil ettiği Safevi (Şii) Türkmen tehdidine karşı bölgedeki Sünni Kürt aşiretleriyle kader birliği yapmışlardır. Bu dinsel ve siyasi ittifak, evlilikler yoluyla akrabalığa ve nihayetinde Türkmen boylarının dilsel olarak Kürtleşmesine yol açmıştır.
3. **Aşiret Yapısının Dominantlığı:** Aşiretler arası güç dengelerinde, zayıf olan boyun güçlü olanın dilini benimsemesi tarihte sıkça görülen bir durumdur. Ancak bu boylar, isimlerini, geleneklerini ve halı-kilim

motiflerindeki Türk damgalarını korumaya devam etmişlerdir.

4.2. Karakeçili, Döğer ve Avşar Boylarının Bölgedeki Demografik İzleri

Bugün "Kürt aşireti" olarak bilinen birçok büyük topluluğun kökeni, Osmanlı tahrir defterlerinde ve şecerelerde özbeöz Oğuz boylarına dayanmaktadır.

1. **Karakeçili Türkmenleri:** Osmanlı'nın kurucu boyu olan Kayı'nın bir koludur. Urfa Siverek'ten Elazığ'a kadar geniş bir coğrafyaya yayılan Karakeçililerin bir kısmı bugün Kürtçe konuşsa da, kendilerini "Eski Türkmen" olarak tanımlarlar. Her yıl düzenlenen Karakeçili şenlikleri, bu sönmeyen Türkmen ateşinin en büyük kanıtıdır.
2. **Döğer Boyu:** Artukluların kurucu unsuru olan Döğerler, Diyarbakır ve Mardin çevresinde hala varlıklarını sürdürmektedir. Bölgedeki birçok yerleşim yeri ismini bu boydan alır. Dil değişmiş olsa da sülale adları ve sözlü gelenekler Döğer Türkmenliğini haykırmaktadır.
3. **Avşar ve Beğdili Boyları:** Gaziantep, Adıyaman ve Şanlıurfa hattında yaşayan bu boylar, bölgenin demografik omurgasını oluşturur. Osmanlı arşivlerinde bu boylar için kullanılan "Ekrad-ı Türkman" (Türkmen Kürtleri) tabiri, onların etnik olarak Türk, lisanen Kürt olduğunu tescilleyen resmi bir mühüredir.

4.3.ÇALDIRAN'DAN SONRA DEĞİŞEN SOSYO-POLİTİK DENGELER: TÜRKMEN AŞİRETLERİ VE KÜRT İTTİFAKLARI

- 16.Yüzyılın başında Anadolu, iki devasa Türk gücünün; Osmanlı ve Safevi devletlerinin ideolojik ve siyasi çatışma alanı haline gelmiştir. Bu çatışma, sadece bir mezhep savaşı değil, aynı zamanda göçebe Türkmen unsurların hangi otoriteye tabi olacağı kavgasıdır.

4.4.-Türkmen Aşiretlerinin Etnik Dönüşümü (Kürtleşme Süreci)

Çaldıran Savaşı (1514) sonrasında bölgedeki pek çok Türkmen aşireti, siyasi ve stratejik nedenlerle Safevi yanlısı "Kızılbaş" kimliği ile Osmanlı yanlısı "Sünni" kimliği arasında bir seçim yapmaya zorlanmıştır. Tarihçilerin (özellikle **Zeki Velidi Togan** ve **Faruk Sümer**'in) işaret ettiği üzere, bölgede yerleşik hayata geçemeyen veya konar-göçer hayatını sürdüren pek çok Türkmen boyu, zamanla çevrelerindeki baskın etnik gruplarla (Kürt aşiretleriyle) mezhepsel ve kültürel bir entegrasyona girmiştir.

Özellikle Safevi baskısından kaçan veya Osmanlı'nın bölgeye atadığı yerel Kürt emirlerinin idaresi altına giren Türkmen gruplar, "aşiret aristokrasisi" içinde eriyerek dil ve kimlik değişimine uğramışlardır. Bugün Doğu Anadolu'da "Kürtçe konuşan ancak kökeni Oğuz boylarına dayanan" pek çok aşiretin varlığı, bu tarihsel sürecin bir neticesidir.

4.5-İdris-i Bitlisi ve Kürt Aşiretleri ile İttifak

Yavuz Sultan Selim'in Doğu politikasının mimarı, hiç kuşkusuz devlet adamı ve tarihçi **İdris-i Bitlisi**'dir. Selim Han, Safevi tehlikesine karşı bölgedeki yerel unsurları yanına çekmek amacıyla Bitlisi'yi tam yetkiyle görevlendirmiştir.

1. **Diplomatik Başarı:** İdris-i Bitlisi, aralarında Bitlis, Hizan ve Garzan emirlerinin de bulunduğu 25'e yakın Kürt aşiret reisini Osmanlı safına çekmeyi başarmıştır.
2. **İmtiyazlı Statü:** Bu ittifakın karşılığında Yavuz Sultan Selim, bu bölgelere "Yurtluk" ve "Ocaklık" statüsü tanımıştır. Yani aşiret reislerine, bölgelerini iç işlerinde serbest, dış işlerinde Osmanlı'ya bağlı ve veraset yoluyla yönetme hakkı verilmiştir.
3. **Stratejik Sonuç:** Bu politika, Doğu Anadolu'da Safevi (İran) yayılcılığına karşı aşılabilir bir set oluşturmuştur.

Ancak bu otonom yapı, aynı zamanda bölgedeki merkezîyetçi Türk idaresinin zayıflamasına ve yerel feodalizmin (aşîret yapısının) kurumsallaşmasına yol açmıştır.

4.6-Tarihsel Kaynaklar ve Belgeler

Bu süreçle ilgili akademik dayanaklar şu temel eserlerde detaylandırılmaktadır:

1. **Hoca Sadeddin Efendi - *Tâcû't-Tevârih*:** İdris-i Bitlisi'nin faaliyetlerini ve aşîretlerin Osmanlı'ya biat sürecini birinci elden nakleder.
2. **İdris-i Bitlisi - *Selim-nâme*:** Yavuz döneminin bizzat şahidi tarafından yazılmış, bölge siyasetini anlatan temel kaynaktır.
3. **Şerefnâme (Şeref Han):** Kürt aşîretlerinin tarihini ve Osmanlı ile olan ilişkilerini anlatan en önemli yerel kaynaktır.
4. **Modern Araştırmalar:** Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu ve Prof. Dr. İlber Ortaylı'nın Anadolu'daki aşîret yapısı ve iskan politikaları üzerine çalışmaları, Türkmen boylarının etnik değişim süreçlerine ışık tutmaktadır.

4.7-"Kürtçe Konuşan Türkmenler"

Meşhur sosyolog Ziya Gökalp'in "Şehirli Kürtlerin çoğu Türkmen, köylü Türklerin çoğu ise Kürtleşmiştir" tespiti, bölgedeki akışkanlığı özetler. Bugün siyasi emellerle bu insanlara "Türklerden ayrı bir ırk" olduklarını dikte etmek, onların bin yıllık ata bağlarına yapılmış bir suikasttır.

Sonuç: Genetik Hafıza ve Ortak Kimlik

Dil değişebilir, ancak genetik hafıza ve kültürel doku kalıcıdır. Doğu Anadolu'daki düğünlerde çalınan davul-zurna, dokunan kilimlerdeki "koçboynuzu" motifi ve defin gelenekleri; dilin ötesindeki gerçeği, yani Türkmen ruhunu temsil eder. "Terörsüz Türkiye" projesi, bu Türkmen bakiyesi insanları hayali bir "Kürdistan" masalıyla kandıranlara karşı, onlara asıl kimliklerini ve şanlı geçmişlerini hatırlatma projesidir.

BÖLÜM 5

5.-COĞRAFYANIN TAPUSU: YER ADLARI (TOPONİMİ)

Bir toprak parçasının kime ait olduğu sorusunun en kesin cevabı, o topraktaki dağların, nehirlerin ve köylerin adlarında gizlidir. Bu bölüm, Hakkâri'den Bingöl'e kadar uzanan coğrafyanın, sahte tezlerin aksine nasıl bir Türkmen mührüyle mühürlendiğini kanıtlamaktadır.

5.1. Hakkâri'den Bingöl'e Türkmen Mührü

Yer adları, bir milletin coğrafyaya vurduğu silinmez damgalardır. Bölgedeki temel yerleşim isimleri incelendiğinde, bunların büyük çoğunluğunun Oğuz boy isimleri veya Türkçe nitelemeler olduğu görülür.

1. **Hakkari ve Akkariler:** "Hakkari" ismi, bölgeye yerleşen ve Türkmen federasyonlarının (Akkoyunlu-Karakoyunlu geleneği) bir parçası olan **Akkari** aşiretinden gelir. Bu isim, köken olarak Türkmen savaşçı sınıflarını temsil eder.
2. **Bingöl'ün Bin Pınarı:** Tamamen Türkçe olan "Bingöl" ismi, bölgedeki su kaynaklarının bolluğunu ifade eden "Bin-Göl" tanımlamasından doğmuştur. Hiçbir yabancı kökeni olmayan bu isim, bölgenin tarihsel karakterini yansıtır.
3. **Tunceli (Kalan):** Bölgenin eski merkezi olan "Kalan" ismi, özbeöz Türkçedir ve "geride kalan, miras kalan" anlamını taşır.
4. **Batman:** Eski Türkçede bir ağırlık ve ölçü birimi olan "Batman", nehir ve yerleşim adı olarak bölgedeki ekonomik ve kültürel sürekliliğin Türk damgasıdır.

5.2. Tahrir Defterlerindeki Orijinal Köy İsimleri

Osmanlı Devleti'nin 15. ve 16. yüzyıllarda tuttuğu **Tahrir Defterleri**, bugün üzerinde spekülasyon yapılan köylerin gerçek kimliğini belgeleyen "tapu kayıtları" hükmündedir.

1. **Boy İsimleri:** Diyarbakır, Şanlıurfa ve Mardin çevresindeki köylerin orijinal kayıtlarına bakıldığında; **Bayat, Döğər, Afşar, Karkın, Eymür** ve **Kayı** gibi boy isimlerine sıkça rastlanır. Bu, bölgenin bir aşiret konfederasyonu değil, bir Oğuz yurdu olduğunu ispatlar.
2. **Anlamalı Türkçe İsimler:** "Karakeçili", "Çubuklu", "Sarıyurt", "Kızıltepe" gibi bugün dahi kullanılan veya değiştirilmiş olan isimler, o köylerin kurucu iradesinin Türkmen olduğunu gösterir.
3. **Değiştirilen İsimlerin İadesi:** Cumhuriyet döneminde veya yerel ağızla fonetik olarak bozulan isimlerin kökenine inildiğinde, karşımıza çıkan manzara her zaman Türk kültür havzasıdır. Tahrir defterleri, sahte tarihçilerin "uydurma yer isimleri" iddialarını yerle bir eden en büyük bilimsel hazinedir.

BÖLÜM 6

6-Hoşgörü ve Kültürel Zenginliğin Sonsuz Kaynağı Mardin

6.1-Mardin'in Katmanlı Kimliği ve Süregelen Türk Varlığı

Mardin, Daha önce kaleme aldığım “ Hoşgörünün Kalbi, Renklerin ve Lezzetlerin Şehri” olarak bu eserde de incelediğimiz gibi, tarihin her dönemecinde farklı kültür ve medeniyetlerin kesişim noktası olmuş, kendine özgü kimliğini bu çok katmanlı yapı içinde şekillendirmiştir. Kentin geçmişi, sadece bir yerleşim yerinin değil, aynı zamanda Anadolu ve Ortadoğu'nun çalkantılı tarihinin de bir aynasıdır.

Mardin Kalesi'nin dar çeperlerine sığmayan Türkmenlerin, yeni bir kent planı ve hoşgörülü bir anlayışla kale dışında kurduğu yerleşim, Artuklu döneminden itibaren şehrin kültürel ve demografik yapısını derinden etkilemiştir. Artukluların ardından bölgeye egemen olan **Karakoyunluların da Türk kimliğini taşıması**,Mardin'in Türkmen varlığının sürekliliğini göstermiştir. Ancak bu dönem, aynı zamanda farklı etnik unsurların birlikte varoluşunun da bir örneğini sunmuştur.

Karakoyunlu egemenliğine son veren **Akkoyunluların gelişiyile Mardin, yeniden bir Türkmen şehri kimliğiyle yükselmiştir**. Akkoyunlu hükümdarları Mardin'i yeniden imar ve inşa etme çabaları, **seksen bin Türkmen'i şehre getirerek** kentin Türk nüfusunu güçlendirmiş ve şehrin yeniden ayağa kalkmasını sağlamıştır. Bu dönem, Mardin'in kültürel dokusuna yeni ve güçlü bir Türkmen mührü vurmuştur.

Ancak siyasi çekişmeler, kentin demografik yapısında önemli kırılmalara yol açmıştır. **Akkoyunlu'ların efsanevi lideri Uzun Hasan'ın yeğeni Şah İsmail'in Mardin'e egemen olmasıyla, Alevi Türkmen Kızılbaş varlığı** şehirde güçlenmiş, bu da kentin mezhepsel ve kültürel çeşitliliğine yeni bir boyut katmıştır.

Osmanlı döneminde yaşanan büyük dönüşümler ise Mardin'in Türk kimliğini derinden etkilemiştir. **Türk Yavuz Sultan Selim ile yine Türk olan Şah İsmail arasındaki çekişme**, Osmanlı'nın bölge politikalarını şekillendirmiş, **Yavuz Sultan Selim'in mezhepsel bir anlayışla Kürt İdris-i Bitlisî'ye geniş yetkiler vererek Mardin'e egemen olmasının sonucu Türk kimliğinin zorla Kürtleştirilmesi süreci** başlamıştır. Şehrin Bağdat Sancağı'na bağlanması ve **Arapça konuşmaya zorlayan fermanlar çıkarılmasıyla, bugün dahi %65 Türkçe kelime barındırmasına rağmen "Arapça" olarak kabul edilen Mardince lisanının yaygınlaşması**, bu zorlu dönüşümün somut bir sonucudur. Bu durum, Mardin'deki Türk varlığının nasıl aşındırıldığının önemli bir göstergesidir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerindeki zayıflamasıyla birlikte, misyonerlik faaliyetlerine verilen izinler ve ulusal kimliklerin oluşması, yüzyıllarca hoşgörü içinde yaşayan farklı din, dil ve mezhep grupları arasında çatışmalara zemin hazırlamıştır. **Hristiyanların kendi aralarında ve Kürt egemenlerle çatışması, Ermeni Ayaklanmalarına karşı geniş imtiyazlarla donatılan Hamidiye Alayları'nın kontrolden çıkarak Türk unsurlar dahil bütün bölge halkının can ve mal güvenliğini ihlal etmesi**, bu dönemin acı yüzünü ortaya koymuştur. **Türkçü Ziya Gökalp'in "Şaki İbrahim Destanı" ile bu aymazlığın ihanet boyutuna ulaştığını vurgulaması**, o dönemin derin yaralarına ışık tutmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda **üniter yapıya isyan eden ve egemenliklerini sürdürmek, ayrıcalıklarının devamını isteyen Kürt aşiretlerinin isyanları**, devletin kararlı mücadelesiyle bastırılmıştır. Bu dönem, yeni kurulan devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü koruma çabasının bir göstergesidir.

Mardin genelinde Osmanlı Dönemi'nde aşınan **Türk Kimliğinin ortaya çıkmasının sağlanması için Mardin Türk Ocağı ve sonrasında Halk Evleri önemli çalışmalar yürütmüştür**. Toplum üzerinde çeşitli unvanlar kullanarak halkı sömürenlerin gücünü kırmak için **Tekke ve Zaviyelerin ve unvan kullanmayı öngören yasaların lafzına ve ruhuna aykırı uygulamalar**, kentin kültürel mirasına ve tapusu niteliğindeki eserlere büyük zararlar vermiştir.

Bir kentin tapusu olan **Artuklu Beylerinin mezarları başta olmak üzere bozulması ve Artuklu Vakıflarına ait mülklerin özel mülkiyete geçmesine zemin hazırlayan uygulamalar**, bu durumun acı verici örnekleridir.

Demokrat Parti döneminde **zorunlu iskânın kaldırılması** ve topraksız köylüye dağıtılması planlanan kamu arazilerinin, Osmanlı döneminde çeşitli yollarla elde edilen geniş arazilerin tehcir sonrası geri dönen ağalara iadesi, **feodalizmin yeniden doğmasına** yol açmıştır. Demokrasinin temel ögesi oy uğruna **Köy Enstitülerinin kapatılması** ve feodal yapının egemenliğine göz yumulması, siyasi çıkarların halkın refahının önüne geçtiğini açıkça göstermiştir.

1960 İhtilali yapılaş gerekçeleri dışında sonuçlar doğurmuştur. **Sol hareketlerin yaygınlaşmasıyla enternasyonal görüşün temel felsefesi gereği “Halklara Özgürlük” adı altında**

bölgede Kürtçülük faaliyetlerinin artması, hatta Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran parti olan Cumhuriyet Halk Partisi’nin bu sürece çekilmesi, partinin kurucusu Büyük Türk Milliyetçisi Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün kemiklerini sızlatmıştır.

1980 İhtilali’nin bu bölücülük faaliyetlerine son verme adına uyguladığı yöntemler, insan onuruna yakışmayan uygulamalara yol açmış, bu da **PKK’nın kuruluşuna ve dış güçlerin bir aparatı olarak başta diğer Kürt örgütlerini sindirmesine, sonra halka acımasız yaklaşımına** zemin hazırlamıştır. Devletin bu uygulamalara anında karşılık verememesi ve ayırım gözetmeden güç kullanması, başta **Türk aileler olmak üzere şehirden göçlere ve köyden gelen Kürtleşmiş Türkmenlerin Kürt kimlikleriyle şehre göçlerine** neden olmuştur.

Mardin’in hızlı göçlerle birlikte **tarihi taş yapıların beton eklemelerle tahrip edilmesi**, Artuklu Mirası harika şehre büyük zararlar vermiştir. Eski mezarlıkların gecekondularla dolması ve **Artuklu ve Akkoyunlu vakıflarına ait, özel mülkiyete dönüştürülen Artuklu Melik Mansur’a ait vakıf arazisi Mansuriye (bugünkü adıyla Yalım Köy) Ravza ve Fahriye Bahçeleri gibi arazilerin kaybedilmesi**, kentin tarihi dokusuna vurulan büyük darbelerdir. Bu araziler Akkoyunlu vakfı olup Kasımiye Medresesi için vakfedildiği ve Ravza ile Fahriye’nin yani Kasım Padişah’ın kız kardeşlerine ait vakıf arazileri olduğu ve gelirlerinin Kasımiye Menderesini sonsuza kadar yaşatmak amaçladır. Göz önüne alındığında, kültürel mirasın nasıl göz ardı edildiği daha da belirginleşmektedir.

Kent mimarisine uygun olmayan ve komşuluk ilişkilerini yok eden yeşil alanlar üzerine kurulan çok katlı yapılardan oluşan **Yenişehir, çok dilli ve çok kültürlü yapının yerine Kürtçenin**

yaygınlaşmasına zemin hazırlamıştır. Tüm bu tarihi süreç, aslında bölgede **bir Kürt sorunundan çok, bir Türk sorunu olduğunun** çarpıcı bir göstergesidir. Mardin, yüzyıllardır taşıdığı Türkmen kimliğini koruma mücadelesinde önemli zorluklarla karşılaşmış, ancak tüm bu süreçlere rağmen Türk varlığı, kentin kültürel ve demografik yapısının ayrılmaz bir parçası olarak varlığını sürdürmüştür.

6.2-Mardin Örneği Bağlamında Açılım Süreci ve Terörsüz Türkiye'ye Yönelik Değerlendirme

Mardin'in çok katmanlı tarihi, Türkmen kimliğinin aşınma ve yeniden varoluş mücadelesiyle şekillenmelidir. Bu tarihsel arka plan, Türkiye'nin yakın dönemde deneyimlediği "Açılım Süreci" ve "Terörsüz Türkiye" arayışlarının sonuçlarını ve potansiyel etkilerini anlamak için kritik bir zemin sunmaktadır. Mardin özelindeki demografik, kültürel ve sosyo-ekonomik dönüşümler, genel Türkiye resminde bu süreçlerin nasıl yankılandığını gözler önüne sermektedir.

6.3 Açılım Süreci'nin Sonuçları

Birinci Açılım Süreci, Türkiye Cumhuriyeti'nin özellikle 1980'lerden sonra derinleşen **Kürt Sorunu**'na barışçıl ve demokratik yollarla çözüm bulma hedefiyle başlatılan, farklı hükümetler döneminde farklı isimlerle yürütülen bir girişimdir. Bu süreç, temelde Kürt kimliğinin anayasal ve yasal güvence altına alınması, kültürel hakların genişletilmesi ve terörün sona erdirilmesi amaçlarını taşımıştır. Ancak, Mardin örneği üzerinden baktığımızda, bu sürecin beklenen olumlu sonuçları tam olarak getirmedeği, hatta bazı noktalarda mevcut sorunları daha da derinleştirdiği görülmektedir.

Açılım Süreci'nin Muhtemel Etkileri:

Türk Kimliğinin Daha da Aşınması: Osmanlı döneminde Mardin'de Türk kimliğinin zorla Kürtleştirilmesi süreci yaşanmış ve Türkçe konuşan nüfusun Arapça 'ya yönlendirilmesi gibi durumlar ortaya çıkmıştır. Açılım Süreci'nin, ulusal kimliklerin ön plana çıkmasına olanak tanınmasıyla birlikte, Mardin gibi Türkmen varlığının zaten aşınmış olduğu bölgelerde, Türk kimliğinin daha da görünmez hale gelmesi riski ortaya çıkmıştır. Özellikle “Halklara Özgürlük” söylemi altında Kürtçülük faaliyetlerinin artması ve bunun Cumhuriyet Halk Partisi gibi köklü bir partiye dahi sirayet etmesi, Atatürk'ün milliyetçi ideallerinden uzaklaşma endişesini pekiştirmiştir. Siyasal İslamcı kökenli Ak Parti Ümmetçi bakış açısı ve tabelalardan T.C kısaltmasının kaldırılması Türklüğü çağrıştıran yazıların silinmesi ve bölgede konuşulan lisanlara uygun tabelalara izin vermesi Türk Kimliğinin aşınmasının başka bir nedeni olmuştur.

Feodal Yapının Güçlenmesi: Demokrat Parti döneminde zorunlu tehcirin kaldırılması ve arazilerin ağalara iadesiyle feodal yapının yeniden canlandığı belirtilmektedir. Açılım Süreci, merkezi otoritenin bazı bölgelerdeki etkinliğini göreceli olarak azaltmış ve bu durum, zaten var olan feodal ilişkilerin ve aşiret yapılarının yeniden güçlenmesine zemin hazırlamış olabilir. Bu durum, demokrasinin ve eşitliğin gelişimini olumsuz etkilemiş.

Kentleşme ve Kimlik Sorunları: Mardin'in hızlı göçlerle birlikte çarpık kentleşmesi ve Yenişehir gibi yapıların Kürtçenin yaygınlaşmasına zemin hazırlaması, Açılım Süreci'nin getirdiği kültürel serbestleşmenin bir sonucu olarak görülebilir. Ancak bu durum, bölgedeki çok dilli ve çok kültürlü yapının aleyhine, tek tipleşmeye doğru bir eğilim yaratmıştır. Mardin'de bir Kürt sorunundan çok, bir Türk sorunu olduğu” gözlerden hep ırak tutulmuştur. Yüzyıllardır göz ardı edilen Türk Kimliği Kürt Kimliği

adı altında bu kadim kentimizde **Kamu Güvenliği Sorununa olarak tecelli etmiştir.**

Güvenlik Boşluğunun Teröre Zemin Hazırlaması: Açılım süreci boyunca terör örgütünün silah bırakmaması ve hatta güçlenmesi, sahada bir güvenlik boşluğunun oluşmasına yol açmıştır. PKK'nın diğer Kürt örgütlerini sindirmesi ve halka acımasız yaklaşımı, bu dönemin karanlık yüzüdür. Devletin bu süreçteki bazı uygulamalarının terör örgütünün güçlenmesine dolaylı yoldan hizmet ettiği görmek çok üzücüdür.

6.4. Terörsüz Türkiye Sürecinin Gidişatı ve Muhtemel Sonuçları

Açılım Süreci'nin terörün sona ermesi ve toplumsal barışın sağlanması hedeflerine ulaşamamasının ardından, Türkiye daha çok güvenlik odaklı bir “Terörsüz Türkiye” sürecine girmiştir. Bu süreç, terör örgütleriyle mücadelede kararlılık ve operasyon el kapasitenin artırılmasını önceliklendirmiştir.

Güvenlik Odaklı Yaklaşımın Etkileri: 1980 İhtilali dönemindeki “insan onuruna yakışmayan uygulamalar” ve “ayrım gözetmeden güç kullanılması” “Terörsüz Türkiye” sürecinde de güvenlik güçlerinin operasyonları, yer yer benzer tartışmaları beraberinde getirebilmektedir. Ancak, terör örgütünün halka yönelik acımasızlığı göz önüne alındığında, devletin halkın can ve mal güvenliğini sağlama yükümlülüğü öncelik kazanmaktadır. Bu yaklaşımın, PKK'nın hareket alanını daraltarak terör eylemlerini azaltma potansiyeli yüksektir.

Demografik ve Kültürel Değişimler: Mardin kent merkezine göçlerle yerleşmiş büyük çoğunluğunu Kürtleşmiş Türkmenlerin

Kürt kimlikleriyle şehre göçleri, terörün yarattığı güvensizlik ortamının ve kırsal-kent dinamiklerinin bir sonucudur. Terörün azalmasıyla birlikte, bu demografik hareketliliklerin yönü değişebilir. Ancak, geçmişteki zorla Kürtleştirme ve Arapça ‘ya yönlendirme politikalarının etkisiyle aşınan Türk kimliğinin yeniden güçlenmesi, uzun vadeli ve kapsamlı kültürel politikalar gerektirecektir. Milli Eğitim Bakanlığı ve Kültür ve Turizm Bakanlığının asli görevini yerine getirmesi ile hedefine ulaşacaktır.

Feodal Yapı ve Halkın Refahı: Terörün azalması, devletin bölgedeki etkinliğini artırma ve feodal yapıların etkisini kırma potansiyeli taşır. Köy Enstitüleri’nin kapatılması ve topraksız köylüye verilmesi gereken toprakların verilmemesi bu yapıyı günümüze kadar getirdi.

Vakıf Malları ve Kültürel Mirasın Korunması: Anadolu Fatih Sultan Alparslan’ın Torunları Artuklu Beylerinin mezarlarının bozulması ve vakıf mallarının özel mülkiyete geçirilmesi gibi kültürel mirasın, kuruluş amacına hizmet edecek tarzda ihya edilmesi bozulan Türk Kimliğinin yeniden hayat bulmasına vesile olacaktır.

Terörün azalmasıyla, devletin kültürel mirasın korunmasına yönelik daha etkin politikalar uygulayabilmesi, vakıf mallarının asıl amacına uygun olarak yeniden işlevlendirilmesi ve tarihi dokunun korunması mümkün hale gelebilir.

Millî Kimliğin Güçlenmesi: Terörün sona ermesi, Türkiye Cumhuriyeti’nin üniter yapısına yönelik tehditleri azaltacak ve millî birliğin ve beraberliğin güçlenmesine katkı sağlayacaktır.

Kitapta dile getirilen “Türk Sorunu”nun, terörün ortadan kalkmasıyla birlikte daha sağlıklı zeminlerde tartışılarak çözüm bulunması için fırsatlar yaratılabilir. Ancak, bu süreçte dil ve kimlik politikalarının hassasiyetle yönetilmesi, ayrıştırıcı yaklaşımlardan kaçınılması büyük önem taşımaktadır.

Muhtemel Sonuçlar

Terörsüz Türkiye süreci, terör örgütünün eylem kapasitesini ciddi şekilde sınırlandırma potansiyeli taşımaktadır. Bu durum, bölgeye barış ve istikrar getirebilir, ekonomik kalkınma için yeni fırsatlar yaratabilir. Ancak, salt güvenlik odaklı bir yaklaşım, uzun vadede toplumsal sorunların çözümünü geciktirebilir. Mardin özelinde görülen kimlik, kültürel miras ve feodal yapı sorunlarının kalıcı olarak çözülmesi için, güvenlik politikalarının yanı sıra, kapsamlı sosyo-ekonomik ve kültürel politikaların da eş zamanlı olarak yürütülmesi gerekmektedir. Türk kimliğinin bu topraklardaki kadim varlığını yeniden görünür kılmak ve hoşgörü ortamını yeniden tesis etmek, Terörsüz Türkiye’nin nihai hedefi olmalıdır.

6.5-Terörsüz Türkiye Projesinin Başarısı için: Sınırdaki Üretim ve İskânla Güvenli Gelecek Mümkün.

Türkiye’nin doğu ve güneydoğu sınır bölgelerinde terörü tamamen ortadan kaldırmak ve kalıcı bir barış ortamı tesis etmek için kapsamlı bir projeye ihtiyaç duyulmaktadır. Bu projenin temelinde, **korucuların ve uzman askerlerin** aktif rol alacağı, sınır hattı boyunca kurulacak **korunaklı üretim merkezleri** ve bu merkezlere bütünleşmiş planlı **üretim kooperatifleri** aracılığıyla bölgenin ekonomik ve sosyal yapısını güçlendirmek yatmaktadır. Bu yaklaşım, sadece güvenlik sağlamakla

kalmayacak, aynı zamanda bölge halkına sürdürülebilir bir geçim kaynağı sunarak teröre katılımların önüne geçecektir.

6.6-Projenin Omurgası: Sınır Hattında Korunaklı Üretim Merkezleri

Projenin ilk adımı, **İran sınırından Hatay'a kadar uzanan mayından arındırılmış bölgelerde**, yaklaşık **beşer kilometrelik aralıklarla** stratejik olarak konumlandırılmış **korunaklı üretim merkezleri** oluşturmaktır. Bu merkezler, sadece fiziksel olarak güvenli yapılar olmakla kalmayacak, aynı zamanda bölgenin coğrafi ve iklimsel özelliklerine uygun, yüksek katma değerli tarım ve hayvancılık ürünlerinin üretimine odaklanacaktır. Örneğin, Doğu Anadolu'daki yüksek rakımlı bölgelerde özel peynirler, organik et ve yün üretimi; güneydoğuda ise pamuk, fıstık, zeytin ve sebze yetiştiriciliği gibi alanlar öncelikle dirilebilir.

Her bir üretim merkezi, kendi güvenlik birimi tarafından korunacak ve bu birimlerin çekirdeğini **bölgeyi iyi tanıyan korucular ile uzman askerler** oluşturacaktır. Bu güvenlik birimleri, sadece fiziki koruma sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda bölge istihbaratının toplanmasında ve terör örgütlerinin hareketliliğinin engellenmesinde aktif rol oynayacaktır.

6.7-Ekonomik Canlanma: Planlı Üretim Kooperatifleri

Kurulacak korunaklı üretim merkezlerinin her biri, kendi içinde birer **planlı üretim kooperatifi** modeliyle işleyecektir. Bu kooperatifler, bölge halkını üretime doğrudan dahil ederek onlara gelir kapısı açacaktır. Kooperatiflerde üretilecek ürünlerin türü ve miktarı, piyasa talepleri ve bölgesel potansiyeller göz önünde

bulundurularak belirlenecektir. Devlet, bu kooperatiflere başlangıç sermayesi, tohum, fide, hayvan ve makine-ekipman desteği sağlayacak, ayrıca üretilen ürünlerin pazarlaması ve dağıtımında kolaylaştırıcı rol oynayacaktır.

Bu kooperatifler aracılığıyla, bölge halkı sadece üretici olmakla kalmayacak, aynı zamanda ürünlerin işlenmesi, paketlenmesi ve pazarlanması süreçlerinde de aktif rol alarak katma değeri artıracaktır. Organik tarım, yerel ürünlerin markalaşması ve e-ticaret platformları üzerinden doğrudan tüketiciye ulaşım gibi modern pazarlama stratejileri de bu kooperatiflerin faaliyetlerine entegre edilecektir.

6.8-Sosyal Dönüşüm: İskân ve Bölgeye Entegrasyon

Projenin en önemli boyutlarından biri de, terörden arındırılmış bölgelere yeniden **iskân** sağlanmasıdır. Korunaklı üretim merkezlerinin etrafında, kooperatif üyelerinin ve güvenlik güçlerinin ailelerinin yaşayabileceği modern ve güvenli yerleşim birimleri oluşturulacaktır. Bu yerleşim birimlerinde, okullar, sağlık ocakları, sosyal alanlar ve ibadethaneler gibi temel altyapı hizmetleri de sağlanacaktır. Böylece, bölgeye geri dönmek isteyen vatandaşlar için cazip ve yaşanabilir bir ortam yaratılacaktır.

Bu iskân süreci, sadece terör nedeniyle göç etmek zorunda kalanların geri dönüşünü sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda bölgenin demografik yapısını güçlendirerek terör örgütlerinin insan kaynağı devşirmesini zorlaştıracaktır. Çocukların modern eğitim olanaklarına erişimi ve gençlerin iş sahibi olması, radikal ideolojilerin yayılmasını engelleyecek en güçlü kalkan olacaktır.

6.9-Projenin Faydaları ve Beklenen Sonuçlar

Bu proje, Terörsüz Türkiye hedefi için çok yönlü faydalar sunmaktadır:

1. **Kalıcı Güvenlik:** Sınır hattında sürekli ve aktif bir güvenlik ağı oluşturularak terör örgütlerinin hareket kabiliyeti kısıtlanacaktır.
2. **Ekonomik Kalkınma:** Bölge halkına sürdürülebilir gelir kaynakları sağlanarak ekonomik refah artırılabilecek, işsizlik oranları düşürülecektir.
3. **Sosyal Barış:** Bölge halkının devlete olan güveni pekiştirilerek toplumsal bütünleşme sağlanacak, terör örgütlerinin bölgedeki etkisi kırılacaktır.
4. **Demografik Güçlenme:** Bölgeye yeniden iskânla demografik yapı güçlendirilecek, insansızlaştırılmış alanlar yeniden canlandırılacaktır.
5. **Sınır Güvenliği:** Mayından arındırılmış bölgelerin üretime açılmasıyla sınır hattının kontrolü daha etkin hale gelecektir.

Terörsüz Türkiye Projesi, sadece askeri operasyonlarla değil, aynı zamanda ekonomik, sosyal ve kültürel politikalarla desteklenerek uzun vadede kalıcı bir barış ve refah ortamı yaratmayı hedeflemektedir. Bu bütüncül yaklaşım, Türkiye'nin sınırlarını güçlendirirken, bölge halkına da umut ve gelecek vaat etmektedir.

6.10--Terörsüz Türkiye İçin Kan Davasına Dönüşen Yapıyı Sonlandırmak. Adalet ve Uzlaşma ile Mümkün.

PKK'nın kuruluşundan bu yana, ideolojik hedefleri doğrultusunda, ayırım gözetmeksizin öğretmen, asker, kamu görevlisi ve kendi görüşünden olmayan binlerce masum insanın canına kıydığı acı bir gerçektir. Bu katliamlar, bölgede derin yaralar açmış, aileleri parçalamış ve devletle halk arasında güvensizlik tohumları ekmiştir. Terörle mücadelede kamu güçlerinin zaman zaman masum insanların da ölümüne neden olması, bu **kan davası** benzeri yapıyı daha da derinleştirmiştir. **Terörsüz Türkiye** projesinin başarısı için bu döngüyü kırmak ve kalıcı bir barış ortamı sağlamak elzemdır. Bu, sadece askeri tedbirlerle değil, kapsamlı bir **adalet ve uzlaşma** süreciyle mümkün olacaktır.

6.11-Geçmişle Yüzleşme ve Hesap Verebilirlik

Kan davasına dönüşen bu yapıyı sonlandırmanın ilk adımı, geçmişle yüzleşmektir. PKK'nın işlediği cinayetler ve kamu güçlerinin neden olduğu sivil kayıplar şeffaf bir şekilde araştırılmalı ve sorumlular hesap vermelidir. Bu, hem mağdurların adalet arayışına cevap verecek hem de devletin kendi hatalarıyla yüzleşme cesaretini gösterecektir.

1. Hakikat Komisyonu: Bağımsız bir **Hakikat Komisyonu** kurulabilir. Bu komisyon, PKK'nın ve kamu güçlerinin geçmişte işlediği tüm suçları belgeleyerek, mağdurların ve tanıkların ifadelerini toplayarak bir rapor hazırlamalıdır. Bu rapor, tarihi bir kayıt niteliği taşıyacak ve gelecek nesillere yol gösterecektir.

2. Adli Süreçlerin Hızlandırılması: Terör suçlarıyla ilgili devam eden adli süreçler hızlandırılmalı ve adaletin tecellisi sağlanmalıdır. Ancak bu süreçlerde, masumiyet karinesi ve adil yargılanma hakkı asla göz ardı edilmemelidir.

3. Devletin Özür Mekanizması: Kamu güçlerinin neden olduğu sivil kayıplar için devletin resmi bir **özür mekanizması** oluşturması, mağdur ailelerin acısını hafifletmeye ve devlete olan güveni yeniden tesis etmeye yardımcı olacaktır. Bu, sembolik bir adım gibi görünse de, toplumsal uzlaşma için büyük önem taşır.

6.12-Mağdur Odaklı Yaklaşım ve Onarım

Kan davası, genellikle mağdurların ve ailelerinin öfkesiyle beslenir. Bu döngüyü kırmak için mağdur odaklı bir yaklaşım benimsenmelidir:

1. Maddi ve Manevi Tazminat: Terör eylemleri ve terörle mücadele sürecinde hayatını kaybeden veya zarar gören tüm masum sivillerin ailelerine yeterli **maddi ve manevi tazminat** ödenmelidir. Bu tazminatlar, sadece bir bedel değil, aynı zamanda devletin sorumluluğunu kabul ettiğinin bir göstergesidir.

2. Psikolojik Destek ve Rehabilitasyon: Terörün yarattığı travmalarla başa çıkabilmeleri için mağdur ailelere ve bireylere **psikolojik destek ve iyileştirme** hizmetleri sunulmalıdır. Özellikle çocuklar ve gençler için özel programlar geliştirilmelidir.

3. Toplumsal Destek Ağları: Mağdurların yalnızlaşmasını engellemek için güçlü **toplumsal destek ağları** oluşturulmalıdır. Sivil toplum kuruluşları, yerel yönetimler ve kanaat önderleri bu süreçte aktif rol almalıdır.

6.13-Toplumsal Diyalog ve Barış Kültürü

Kan davasının sonlandırılması, sadece adli ve tazminat süreçleriyle değil, aynı zamanda toplumsal diyalog ve barış kültürünün inşasıyla mümkündür:

1. Kanaat Önderlerinin Rolü: Bölgedeki kanaat önderleri, din adamları ve sivil toplum liderleri, barış mesajlarının yayılmasında ve aileler arasındaki husumetlerin giderilmesinde aktif rol almalıdır. Geleneksel uzlaşma yöntemleri de bu süreçte kullanılabilir.

2. Eğitim ve Farkındalık Programları: Okullarda ve toplumsal alanlarda **barış eğitimi ve çatışma çözümü** üzerine programlar düzenlenmelidir. Genç nesillere, farklılıklara saygı duyma ve şiddet dışı çözüm yollarını öğrenme imkanı sunulmalıdır.

3. Medyanın Sorumluluğu: Medya, nefret söyleminden kaçınarak, kutuplaşmayı değil, **ortak değerleri ve uzlaşmayı** öne çıkaran yayınlar yapmalıdır. Mağdur hikayelerini empatiyle işlemeli ve barışın önemini vurgulamalıdır.

6.14-Hukukun Üstünlüğü ve Güven İnşası

Kan davası zihniyetinin kırılması için hukukun üstünlüğünün her koşulda sağlanması ve devlete olan güvenin yeniden inşa edilmesi hayati öneme sahiptir:

1. Güvenilir Adalet Sistemi: Adalet sisteminin bağımsızlığı ve tarafsızlığı güçlendirilmeli, yargının siyasallaşmasının önüne geçilmelidir. Herkesin adil bir yargı sürecine erişebileceğine olan inanç pekiştirilmelidir.

2. Eşit Vatandaşlık Anlayışı: Devletin tüm vatandaşlarına eşit muamele ettiği, hak ve özgürlüklerin güvence altında olduğu bir anlayışın benimsenmesi, bölge halkının devlete olan aidiyet duygusunu güçlendirecektir.

3. Yerel Yönetimlerin Güçlendirilmesi: Yerel yönetimlerin yetkilerinin artırılması ve karar alma süreçlerine halkın katılımının sağlanması, yereldeki sorunlara daha etkin çözümler üretilmesine olanak tanıyacak ve merkeziyetçi anlayışın getirdiği güvensizliği azaltacaktır.

Sonuç olarak, Terörsüz Türkiye hedefi, sadece askeri başarılarla değil, aynı zamanda **adalet, uzlaşma ve güvenin yeniden inşasıyla** mümkün olacaktır. Bu, uzun soluklu, sabır ve kararlılık gerektiren bir süreçtir. Ancak, geçmişin acılarını dindirerek ve geleceğe umutla bakarak, Türkiye'nin bu kan davası döngüsünü kırabileceğine ve kalıcı bir barış ortamı yaratabileceğine inanıyoruz.

BÖLÜM 7

7-Terörsüz Türkiye için Anayasa Değişikliği ve Geçmişten Ders Çıkarmak

7-1-1982 Anayasasında Değiştirilen Madde Sayısı

1982 Anayasası, 1982 yılında halkoylamasıyla kabul edildikten sonra günümüze kadar **20 kez** değişti. Yapılan değişikliklerle anayasanın **100'den fazla maddesinde**, geçici maddelerinde ve kenar başlıklarında değişiklikler yapıldı. En kapsamlı değişiklikler 1987, 1995, 2001, 2004, 2007, 2010 ve 2017 yıllarında gerçekleşti.

2-2-1982 Anayasasını Hazırlayanlar ve Halk Oylaması

1982 Anayasası, 12 Eylül 1980 askerî darbesinin ardından kurulan **Millî Güvenlik Konseyi (MGK)** tarafından atanan **Danışma Meclisi** tarafından hazırlandı. Anayasa Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Orhan Aldıkaçtı idi. Hazırlık sürecine katılan önemli isimler arasında Danışma Meclisi üyeleri, hukukçular ve akademisyenler yer alıyordu.

Anayasa, 7 Kasım 1982 tarihinde halkoylamasına sunuldu. Oylama sonucunda:

•%91,37 Evet oyu

•%8,63 Hayır oyu

Verilerek kabul edildi. Oylama, dönemin askerî yönetimi altında, geniş kitle iletişim araçları ve sivil toplum kuruluşları üzerindeki kısıtlamalar nedeniyle büyük ölçüde evet lehine sonuçlandı.

“Askerî Anayasa” Yakıştırması Doğru mu?

Evet, 1982 Anayasası’na “askerî anayasa” denmesi yaygın bir değerlendirmedir ve bu yakıştırmanın tarihsel ve hukuki temelleri vardır. Bu isimlendirmenin nedenleri şunlardır:

1. Hazırlanış Süreci: Anayasa, 12 Eylül askerî darbesinin ardından kurulan ve askerî yönetimin kontrolünde olan Danışma Meclisi tarafından hazırlandı. Hazırlık aşamasında sivil toplum örgütleri ve siyasi partilerin katkısı yoktu.

2. Halkoylaması Koşulları: Anayasanın oylandığı dönemde siyasi partiler kapalıydı, siyasi liderler siyasetten men edilmişti ve basın üzerindeki sansür devam ediyordu. Halkoylaması, MGK Başkanı Kenan Evren’in cumhurbaşkanlığı ile birlikte oylandı, bu da oylamayı zorunlu bir evet yönünde etkiledi.

3. İçerik: Anayasa, askerî vesayetçi yapıyı güçlendiren, bireysel hak ve özgürlüklere kısıtlamalar getiren, devletin temel organları üzerinde askerî idarenin etkisini artıran maddeler içeriyordu. Özellikle **Millî Güvenlik Kurulu’nun (MGK)** yetkileri genişletilmişti.

Bu nedenlerle, anayasanın hazırlanış biçimi, kabul koşulları ve içerdiği hükümler, “askerî anayasa” olarak adlandırılmasını haklı kılmaktadır.

7.3--Fethullah Gülen Örgütünün Anayasa Değişiklikleri ve 15 Temmuz İlişkisi

Fethullah Gülen Terör Örgütü (FETÖ), devletin kritik kurumlarına sızmak için 1982 Anayasası’nda yapılan bazı değişiklikleri kendi

amaçları doğrultusunda kullanmıştır. Özellikle **2010 Anayasa Referandumu** bu konuda kritik bir dönüm noktasıdır.

1. Yargı Reformları: 2010 değişikliğiyle, Anayasa Mahkemesi ve

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun (HSYK) yapısı değiştirildi.

HSYK'nın üye sayısı artırıldı ve üyelerin seçilme şekilleri değiştirildi.

2. FETÖ'nün Sızması: Bu değişiklikler, örgütün yargı içindeki mensuplarının daha üst görevlere gelmesinin önünü açtı. Örgüt, bu reformları kullanarak yargı kurumlarına kendi üyelerini yerleştirmek için büyük çaba harcadı.

3. Devlet Kurumlarında Etkinlik: Yargıdaki güçlenmeyle birlikte örgüt, polis, asker ve diğer kamu kurumlarındaki mensuplarını koruyabildi ve bu kurumlara sızmaya devam etti. Bu süreç, örgütün TSK içindeki mensuplarını daha da güçlendirmesini sağladı.

4. 15 Temmuz Girişimi: Örgüt, devleti ele geçirme hedefinin son aşaması olarak gördüğü 15 Temmuz 2016'da bir darbe girişiminde bulundu. Bu girişim, örgütün yargı, emniyet ve TSK içinde uzun yıllardır sürdürdüğü yapılanmanın bir sonucuydu. Anayasa'daki bazı esnek hükümler ve değişiklikler, FETÖ'nün bu sızma faaliyetlerini kolaylaştırmıştır.

Bu bağlamda, FETÖ'nün anayasa değişiklikleri ve hukuk alanındaki çabaları, 15 Temmuz darbe girişiminin zeminini hazırlayan unsurlardan biri olarak değerlendirilmektedir.

7.4-Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve Anayasal Uyum

2017 Anayasa Referandumu ile getirilen **Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi** ve **Partili Cumhurbaşkanlığı** makamı, Türkiye'nin parlamenter sistemden uzaklaşarak bir başkanlık sistemine geçişini sağladı.

Anayasa'ya Aykırılık Tartışmaları:

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin ve partili cumhurbaşkanlığı makamının anayasa gereği göreve başlama aşamasında anayasal aykırılıklar içerdiği iddiaları şu noktalarda yoğunlaşmaktadır:

1. Tarafsızlık İlkesi: Anayasa'nın **101. maddesi**, 2017 değişikliğinden önce cumhurbaşkanının **tarafsızlık** yemini etmesini ve partisinden ayrılmasını şart koşuyordu. Ancak 2017 değişikliğiyle bu kural kaldırıldı. Eleştiriler, bu değişikliğin, cumhurbaşkanının devletin başı olarak tüm milleti temsil etme ve siyasi partiler üstü bir pozisyonda olma ilkesiyle çeliştiği yönündedir.

2. Yürütme-Yasama İlişkisi: Yeni sistemde, cumhurbaşkanı hem yürütmenin başı hem de bir siyasi partinin genel başkanı olarak yasama üzerinde doğrudan etkiye sahiptir. Bu durum, kuvvetler ayrılığı ilkesinin zayıfladığı ve yasamanın yürütme tarafından kontrol edildiği eleştirilerini beraberinde getirmiştir.

3. Yemin Metni ve Uygulama: Anayasa'nın **103. maddesinde** yer alan yemin metninde "tarafsız kalacağına" dair ibare devam etmektedir. Ancak cumhurbaşkanının partisinden ayrılması zorunluluğunun kaldırılması, bu yemin metninin fiilen işlevsiz hale geldiği yönünde tartışmalara yol açmıştır.

Bu sistemin anayasal düzenlemelerle meşrulaştırılmasına rağmen, bu değişikliklerin kuvvetler ayrılığı ve tarafsızlık gibi temel anayasal ilkelerle uyumu konusunda hukuki ve siyasi tartışmalar devam etmektedir.

Geleceğe dair bir uzak görüşlülük oluşturulurken, Türk ve Kürt toplumlarının yan yana, el ele yürümeleri gereken bir yol haritası çizilmelidir. Geçmişte yaşanan kardeşlik ruhunu günümüze taşımak, her iki tarafın da ortak bir geleceğe ulaşabilmesi için büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, eğitimin ve kültürel alışverişin artırılması, kardeşlik bağlarını daha da güçlendirecektir.

Sonuç olarak, 'KÜRT'ÜN TÜRK'TEN, TÜRK'ÜN KÜRT'TEN BAŞKA DOSTU YOKTUR' ifadesi, iki ulusun birbirine olan bağına dair bir çağrıdır. Bu bağı güçlendirmek, geçmişte yaşanan dostlukların izlerini sürerek yeni bir yaşam alanı oluşturmak, tüm vatandaşların ortak sorumluluğudur. Unutulmamalıdır ki, birlikte var olduğumuz bu topraklarda kardeşlik ruhu ile barış içerisinde güçlü yarınlarımızı inşaa etmek mümkün. **Benim şahsi kanaatim Türk ve Kürt bir damarda akan kan gibidir. Ayrılmaz bir bütündür.**

BÖLÜM 8

Milli Şuur Manifestosu: Anadolu'nun Ebedi Birliği

Bizler anayolunun kadim toplalarında tarih öncesi de vardık. , Müslüman Türk kimliğimizle, Malazgirt'ten bugüne Anadolu'yu vatan kılan, Çanakkale'de aynı siperde can veren, dili, lehçesi veya aşireti ne olursa olsun "Türk Milleti" potasında erimiş tek bir vücudun azalarıyız. Bu manifesto, dış kaynaklı sahte tarih tezlerine karşı hakikatin ilanıdır.

1. Hakikat İlkesi:

Anadolu üzerinde "kurucu ortaklık" adı altında yürütülen etnik ayrıştırma çabaları, tarihsel gerçeklerle bağdaşmayan bir mühendislik ürünüdür. Bizim tarihimiz, "ayırışma" değil, "kaynaşma" tarihidir.

2. Kimlik Şifresi: "Türkman Ekradı":

Arşivlerimizde kayıtlı olan "Kürtleşmiş Türkmenler" gerçeği, bölge insanının yabancı bir unsur değil, Horasan'dan gelen öz evlatlarımız olduğunun kanıtıdır. Dil değişebilir ancak kan, kültür ve tarih birdir.

3. Kültürel Mülkiyet:

Hakkâri'den Edirne'ye kadar her mezar taşı, her kilim motifi ve her yer adı, bu toprakların Türk yurdu olduğunun mühürleridir. Selahaddin Eyyubi'den Sultan Sancar'a kadar tüm kahramanlar, tek bir medeniyetin sancağını taşımıştır.

4. Terörsüz Türkiye Vizyonu:

Terörü bitirecek nihai güç, sadece askeri hareketler değil, zihinlerdeki sahte tarih duvarlarını yıkarak yerine ebedi kardeşlik şuurunu koymaktır. Gerçek tarih, en büyük birleştiricidir.

SONUÇ VE VİZYON: TERÖRSÜZ TÜRKİYE’NİN TARİHSEL VİZYONU

Kitabımızın bu son bölümü, tarihsel hakikatlerin sadece geçmişî aydınlatmak için değil, aynı zamanda barışçıl ve birleşik bir gelecek inşa etmek için nasıl kullanılacağını özetlemektedir.

Ortak Vatan, Ortak Kader, Gerçek Tarih

"Terörsüz Türkiye" vizyonu, sadece bir güvenlik meselesi değil, aynı zamanda bir **"hakikate dönüş"** yolculuğudur.

1. **Parçalanmazlık İlkesi:** Tarih bize göstermiştir ki; Anadolu’da yaşayan insanlar "kurucu ortaklık" arayan yabancılar değil, aynı "kurucu mayanın" asli unsurlarıdır. Selahaddin Eyyubi’nin kardeşi Turanşah ile Karakeçili aşiretinin reisi aynı tarihsel mirasa sahiptir.
2. **Sahte Tezlerin Tasfiyesi:** Batılı güçlerin ve terör örgütlerinin dayattığı "ayrıştırıcı tarih" anlayışı terk edilmelidir. Bu kitap boyunca ortaya konan bilimsel veriler, toplumsal barışın ancak "gerçek tarih" üzerinde yükselebileceğini kanıtlamıştır.
3. **Bin Yıllık Kardeşliğin İhyası:** Bizim kaderimiz Malazgirt’te, Çanakkale’de ve Milli Mücadele’de birleşmiştir. "Türkman Ekradı" gerçeği, bizi birbirimize "öteki" olarak değil, "kardeşin kardeşi" olarak bağlar.

Gelecek Vizyonu

Türkiye Cumhuriyeti, ikinci asrına girerken; arşivlerin diliyle konuşan, sahte kimlik inşalarını bilimle çürüten ve Anadolu’nun her karış toprağının bin yıllık Türk yurdu olduğu bilinciyle hareket eden bir nesil yetiştirecektir. **Terörsüz Türkiye;** tarihini Batılı laboratuvarlardan değil, kendi toprağının altındaki kitabelerden öğrenen evlatlarımızın omuzlarında yükselecektir.

KAYNAKÇA (BİLİMSEL REFERANS LİSTESİ)

Bu kitapta ortaya konan tezler, aşağıdaki temel eserler ve arşiv kaynakları üzerine inşa edilmiştir:

I. Arşiv Kaynakları ve Temel Kayıtlar

1. **T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı:** Osmanlı Tahrir Defterleri (15. ve 16. Yüzyıl Diyarbakır, Şanlıurfa, Mardin, Erzurum tahrir kayıtları).
2. **Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi:** Bölgedeki Artuklu, Zengi ve Selçuklu vakfiyeleri ve kitabe dökümleri.

II. Temel Akademik Eserler

1. **Ziya Gökalp:** *Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler*. (Bölge sosyolojisinin en temel referansı).
2. **Prof. Dr. Bahaeddin Ögel:** *Türk Kültür Tarihine Giriş* (9 Cilt). (Kültürel devamlılığın ispatı).
3. **Prof. Dr. Faruk Sümer:** *Oğuzlar (Türkmenler): Tarihleri, Boy Teşkilatı, Destanları*. (Aşiretlerin Türkmen kökenleri üzerine en kapsamlı eser).
4. **Seyyid Ahmet Arvasi:** *Doğu Anadolu Gerçeği*. (Etnik ayrıştırma oyunlarına karşı milli duruşun rehberi).
5. **Prof. Dr. M. Fahrettin Kırzioğlu:** *Kürtlerin Türklüğü*. (Tarihsel ve dilsel analizler).
6. **Edip Yavuz:** *Tarih Boyunca Türk Kavimleri*. (Bölgedeki kadim halkların etimolojik analizi).
7. **Benno Landsberger:** *Ön Asya Kadim Tarihinin Esas Meseleleri*. (Sümer-Guti-Türk ilişkisi üzerine temel kaynak).

III. Dönem Kronikleri ve Onomastik Kaynaklar

1. **İbnü'l-Esir:** *El-Kamil Fi't-Tarih*. (Eyyubiler ve Zengiler dönemi için birincil kaynak).
2. **Ebu'l-Ferec (Bar Hebraeus):** *Ebu'l-Ferec Tarihi*. (Bölgedeki etnik yapıya dair tarafsız kronik).
3. **Süryani Mikhail:** *Vakayinâme*. (Ortaçağ Anadolu demografisi üzerine kayıtlar).

KISA ÖZGEÇMİŞ

Dr. Mehmet Talat Şimdi

Yönetim, Kalite ve Yerel Yönetimler Uzmanı Dr. Mehmet Talat Şimdi, yerel yönetimler, maliye ve kalite yönetimi alanlarında zengin deneyime sahip bir akademisyen ve yönetici olarak öne çıkmaktadır. 1953 yılında Mardin'de doğan Dr. Şimdi, uzun yıllar kamu ve özel sektörde çeşitli kademelerde görev almıştır. Kariyerine 1973'te memuriyetle başlayan Dr. Şimdi, maliye ve idari yargı hakimliğinde önemli tecrübeler edindikten sonra yerel yönetimlere odaklanmıştır. İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde daire başkanlığı, genel sekreter yardımcılığı ve genel sekreter vekilliği gibi üst düzey görevlerde bulunmuş, ayrıca İzmir Buca Belediyesi'nin kurucu belediye başkanlığı koordinatörlüğünü üstlenmiştir. Ankara Kocatepe Camii altındaki alışveriş merkezinin kurucu ekibinde genel müdür olarak yer alması, özel sektördeki liderlik vasfını da ortaya koymuştur. Akademik yolculuğunda "Kaynak Hizmetler Dengesi Açısından Belediye İşletmeciliği" konulu yüksek lisans tezi ve "Belediye Hizmetlerinde Kaynak Kullanımının Etkinliği Beşeri Sermayenin Rolü" başlıklı doktora teziyle uzmanlığını pekiştirmiştir. Özellikle 1998'de İzmir Büyükşehir Belediyesi'ni dünyada TSE-ISO-EN 9001:1994 Hizmette Kalite Belgesi'ne sahip ilk belediye yapması, kalite yönetimi alanındaki öncü vizyonunu kanıtlamıştır. Emekliliğinin ardından da boş durmayan Dr. Mehmet Talat Şimdi, serbest mali müşavir olarak ve toplam kalite yönetimi konusunda verdiği eğitim ve danışmanlık hizmetleriyle bilgi birikimini paylaşmaya devam etmektedir. Dr. Mehmet Talat Şimdi'nin Eserleri

Basılı Yayınlar

1. Vakıf Şehir Artuklu Mardin

2. Mardin Tarihi Kimliği
3. Demokrasi Okulu: Belediye Nedir? Ne İş Yapar?
4. Belediye Nedir? Ne İş Yapar? İzmir Büyükşehir Belediyesi Stratejik Plan ve Uygulaması 1995
- 5- Yüksek Lisans Tezi: Kaynak Hizmet Dengesi Açısından Belediye İşletmesi (Türkiye Uygulaması)
- 6- Doktora Tezi: Belediye Hizmetlerinde Kaynak Kullanımının Etkinliğinde Beşeri Sermayenin Rolü
- 7- Mardin Taşın Kadim Mirası ve Medeniyetlerin İzleri
- 8-. Mardin: Hoşgörünün Kalbi, Renklerin ve Lezzetlerin Şehri

Dr.Mehmet Talat Şimdi Resmi İnternet Sitesinde www.talatsimdi.com adresinde olan diğer dijital kitaplar.

1. Yerel Yönetimlerde Norm Kadro Uygulaması
2. Belediyelerde Uygulamalı İç Denetim
3. Yerel Yönetimlerde Uygulamalı Kalite Yönetim Sistemi
4. Belediye Başkanının El Kitabı
5. Yerel Yönetimlerde Süreçlerle Yönetim Sistemi Uygulaması
6. Yerel Yönetimlerde Uygulamalı Performans Programı Uygulaması
7. Yerel Yönetimlerde Uygulamalı Kadro El Kitabı
8. Yerel Yönetimlerde Uygulamalı Stratejik Plan
9. Mavi Zırh: İzmir'in Su Krizi, Altyapı Restorasyonu ve Gelecek Vizyonu
- 10- Bin Yıllık Kardeşliğin Sosyo-Politik Temelleri

11-İzmir Büyükşehir Belediyesi Kaynak Tüketen Organizasyon Yapısı

12-İzmirin Mali Egemenliği

13- İzmir'in Kayıp Akciğerleri